

Расправа поводом уопштавања Драгана Тодоровића у његовом чланку:

„Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“

на: <https://facebookreporter.org/2018/03/21/neka-elita-sidje-u-svoj-narod/>

22 03 2018

„Господине Грујићу,

Жао ми је што Вас је мој текст „Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“ узнемирио до те мере, те нагнао на подужи коментар. Но, Вашу критику сматрам неоправданом.

Најпре да кажем да у свом тексту не тврдим ништа, осим једнога. Да је улица сасвим легитимно средство за борбу против неправедне и однорађене власти. Улицу не треба одбацити и на њу гледати са висока и са омаловажавањем. Уосталом, филозофија се много пре нас овим питањем бавила. И овај вид борбе и изражавања незадовољства властима цивилизацијска је тековина. Једино ово у свом тексту тврдим, а и то не експлицитно.

Такође, не тврдим да ће народ кренути за елитом. У последњем пасусу кажем: надајмо се. Једина брига елите је да буде на челу, то је њена обавеза, њено позвање. Да ли ће је неко следити, ван је њеног фокуса. Ако је елита истинска.

Чини ми се да је ово добро место да се договоримо око тога шта елита заиста јест. За мене, и Вас претпостављам, постоји једна једина, елита духа. У свакодневици су критеријуми мало шири. Тако, обраћајући се елити кажем: Сви ви које овај народ сматра елитом...

Не знам да ли елита и народ данас имају исти однос према држави. Тешко је то мерљиво и личи на стереотип. Али чак и да је тако како тврдите, одговорност елите немерљиво је већа.

Рекао бих да ме оптужујете да конфронтирам народ и елиту. И чак да сам на страни народа.

Супротстављеност елите и народа је природна. У неким историјским околностима важно је и нужно супротстављености помирити. Изненађен сам да моју чежњу за оваквим помирењем нисте схватили из подтекста.

У томе да сам на страни народа има истине. И сада морам да кажем да његова пасивност потиче управо од тога што је безброј пута од сопствених елита преварен. А у годинама и догађајима које помињете народ је за собом имао бар четврт века таквих искустава. Нисте могли очекивати да ће похрлити да било чему да свој глас. – Можда, да сте изашли из Кнез Михајлове, из Београда, можда би резултат био бољи. Знате, има живота и изван Београда. Чак и разумног.

Петиције називате пруженим шансама које је народ, ваљда незахвалан и несвестан, пропустио!? Уместо да сте изашли на улицу, и повели га. Управо та уљуљканост, конформизам наше интелигенције, неспремност на ризик и жртву – то је оно на шта у свом тексту указујем.

Одговорност је, наравно, на нама старијама. Зар то и сам не подвлачим. Кад већ имамо те сјајне младе људе спремне да остану, суоче се и боре, наше је да им се придружимо. Да одговорност, која нама припада, преузмемо. Из мога текста потпуно је јасно, без икаквог нарочитог тумачења, да за таквим расплетом вапим.

Господине Грујићу, рекао бих да Ви помало прикривено заступате елиту. Ја сасвим отворено заступам народ. – И ето, још једне српске поделе, кад јој време није.

Драган Тодоровић“

Расправа поводом уопштавања Драгана Тодоровића у његовом чланку:

„Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“

на: <https://facebookreporter.org/2018/03/21/neka-elita-sidje-u-svoj-narod/>

22 03 2018

Господине Тодоровићу,

Ви сте у свом тексту били написали:

„Одакле јој право да се вајка на успавани народ ако сама посматра са безбедне удаљености? Да ли јој та дистанца ствара немир и грижу савести?“

„Ви, интелектуалне громаде, слободни стрелци којима је тесан сваки облик друштвеног организовања... Све вас би ваш народ морао да види доле, **на улици**. У првим редовима. А онда би, **надајмо се**, за вама пошао.“

Ово је иззвало мој одговор. Показао сам Вам да то није истина.

У свом одговору сада, између осталог, пишете:

„Уместо да сте изашли на улицу, и повели га. Управо та уљуљканост, конформизам наше интелигенције, неспремност на ризик и жртву“!!!

Ви тако омаловажавате то што је професор универзитета 13 месеци стајао на улици 2010-2011, потом још месец дана 2013!

Прилике јесу пропуштене. То не може нико да побије. Наводио сам их да се то не би поновило. Пропустили су их оних 99,999% људи који су пролазили Кнез Михајловом, сви остали који су били обавештени о томе, и све политичке странке током тих 13 месеци 2010-2011. и током тог месеца 2013. И Народна скупштина. Пружене су прилике биле свима, народу: свима без обзира на степен образовања, политичко опредељење, националну и (не)верску припадност, на пол, на године, и странкама, и властима; и суботом и недељом и празницима када су Београд и Кнез Михајлова бивали пуни људи из других крајева Србије (и неки од њих јесу потписали). Ви критикујете што покретач није са пултом шетао по Србији. Нисте се запитали да ли је могао. Нисте се запитали колики је труд био да с једног краја Београда сваки дан вуче два велика пакета да би отворио пулт за потписивање и доносио пакете с обрасцима. Сам. Без ичије помоћи. Да ли је имао здравствених последица после тога? Не, Ви сматрате да сте позвани да придикujete што није ишао по Србији, Ви узимате слободу не само да критикујете већ да придикujete. С обзиром на то, ја ВАС позивам да сада ВИ то урадите. Припремите текст за одбрану Србије и Србског народа. Крените по Србији да скупљате потписе. Када је обиђете, ја ћу Вам онда честитати од свег срца. Јесте сада прошло и 12 часова, већ се доста касни. Зато је важно да то урадите што пре. Без одлагања. Објавите где и када ће моћи то да се потпише.

Не треба да се надате да би народ за мном пошао. То је проверено.

Расправа поводом уопштавања Драгана Тодоровића у његовом чланку:

„Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“

на: <https://facebookreporter.org/2018/03/21/neka-elita-sidje-u-svoj-narod/>

За мном мој родни народ није пошао, ни 1990. када сам био независни кандидат за председника Републике Србије и у току једина расположива три дана одржао јавне скупове у Крагујевцу, Краљеву, Ужицу и Пожеги, и последњег дана ишао од Београда до Шапца од села до села. , ни 2010-2011. Ни 2013. Када сам стајао на улици, не очекујући да људи за мном пођу, већ да следе своју приврженост народу и Отаџбини, надајући се да ће људи да подрже расписивање истовремених референдума по следећим питањима (то је било 2010. године, Тадић Председник):

1. Да ли сте за то да се овим референдумом у име Републике Србије поништава Декларација о Сребреници коју су усвојили 127 народних посланика у Народној скупштини у среду 31. марта, 2010. године?
2. Да ли сте за то да се овим референдумом опозива Влада?
3. Да ли сте за то да се овим референдумом опозива садашњи сазив Народне скупштине?
4. Да ли сте за то да се овим референдумом господин Борис ТАДИЋ опозива с положаја и функције председника Републике и да Народна скупштина спроведе по Уставу поступак његовог разрешења?
5. Да ли сте за то да се овим референдумом забрани узимање нових кредита у име Републике Србије у току следећих пет година?
6. Да ли сте за ограничење власништва страним држављанима на 33% над водним изворима и токовима, шумском и пољопривредном земљом, путевима и рудницама?
7. Да ли сте за то да се приватизација предузећа дозвољава само уз сагласност запослених?
8. Да ли сте за то да Република Србија прекине дипломатске односе у рангу амбасада с државама које не признају Републику Србију одређену њеним Уставом по коме је Косово и Метохија њен нераскидиви део?
9. Да ли сте за то да се Република Србија не укључује у Европску Унију, те да се ставља ван снаге поднета, без референдумске сагласности њених држављана, пријава за њено учлањење у Европску Унију, све док САД и све државе Европске Уније не изнесу својим народима истину о Републици Србији и Србима, док не признају Републику Србију одређену њеним Уставом, и док САД и оне државе Европске Уније које су и чланице НАТО не обештете морално, материјално и финансијски Републику Србију и њене држављане за последице својих учешћа у НАТО агресији 1999. године?
10. Да ли сте за то да Република Србија остане ван војног савеза НАТО?
11. Да ли све стране војне јединице треба да се повуку из Р. Србије у року од годину дана?

Знао сам и пре почетка потписивања да сам не могу да скупим потписе. Надао сам се да ће други да ми се прикључе у томе. Појединци и странке. Очекивао сам да потписници скупљају потписе.

Расправа поводом уопштавања Драгана Тодоровића у његовом чланку:

„Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“

на: <https://facebookreporter.org/2018/03/21/neka-elita-sidje-u-svoj-narod/>

Ја сам био оптимиста. Одштампао сам листове за 400.000 потписа. Многи су узимали обрасце. Неки по цео пакет од 500 листова. Веровали су да ће за три до седам дана да скупе потписе. Неки су били ван Београда. Покушавали су да скупе потписе и ван Београда. Они су покушавали и да се и други укључе у скупљање потписа. Нису успели. Највише је скупио један млађи брачни пар: 24 потписа. Са свим тим потписима је било скупљено 2600 потписа. За 13 месеци!!!

Одкуд Вама уверење да не познајем живот ван Београда те пишете:

„Знате, има живота и изван Београда . Чак и разумног.“!!!

Јесам ли ја стварао неразуман живот ван Београда?

Знате ли Ви да сам држао универзитетску наставу од Новог Сада до Приштине, од Трбушнице код Лознице на Дрини до Смедеревске Паланке и Прахова, преко Ваљева, Краљева и Ужица у којима сам одржавао наставу у току дан и по? (О оптерећењу у настави у Београду је посебна прича.) Ако знате, зашто сте то написали? Ако не знате, зашто онда тако пишете? Не треба да ми одговарате. Размислите за убудуће.

Др Љубомир Т. Грујић,

редовни професор универзитета у пензији